

Black Mail

Contents

Black Mail	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	2
4. Chương 4	4
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	9
8. Chương 8	10
9. Chương 9	11
10. Chương 10	13

Black Mail

Giới thiệu

Pairing: Drarry/DraHarRating: TGenre: Humor, RomaceEditor: A Ly a. k. a Hồ ly tinhHarry đang ngồi trong lớp Lịch

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/black-mail>

1. Chương 1

Harry đang ngồi trong lớp Lịch sử Pháp thuật, một lần nữa cảm thấy vô cùng kinh ngạc khi giáo sư Binns có thể làm cho cuộc chiến ma quỷ trở nên nhàm chán, kể cả khi ông đã khua đĩa phép biến ra một số đĩa nhìn như cà chua biến dị. Bỗng nhiên, Dean Thomas quăng cho cậu một tờ giấy. Cho dù mọi người vẫn luôn ném giấy cho nhau trong lớp Lịch sử Pháp thuật vì giáo sư Binns không bao giờ dời mắt khỏi giáo án của mình nhưng Harry lại rất bất ngờ. Đơn giản vì người đưa nó cho cậu là Dean Thomas. Cậu lướt nhanh nội dung của tờ giấy. Sau đó, cậu quay sang Dean và hỏi: "Ai đưa?". Dean lắc đầu, cậu ta cũng không biết. Harry cau mày liếc một vòng quanh lớp học, nhưng cậu không thấy có ai nhìn mình, nên cậu đành quay lại và chờ hết giờ.

Sau giờ học, cậu nói với Hermione và Ron: "Mình về kí túc xá một chút, hai bồ đi ăn tối trước đi." Cậu chạy như bay về kí túc và mở tờ giấy ra.

Nó viết:

"Harry,

Tôi biết cậu đã làm những gì sau bữa tối. Nếu cậu muốn nó luôn là một bí mật, hãy đến gặp người đại diện của tôi vào lúc 0 giờ tối nay tại phòng để cú (*)." "

(*) nguyên gốc là từ Owlery, như các bạn biết, trong Harry Potter, mọi người liên lạc bằng cú (=owl) và mỗi học sinh đều có một con. Sau khi đến Hogward thì các con cú sẽ ở chung trong một phòng riêng gọi là Owlery, phòng này nằm trên tầng cao nhất của tháp Tiên tri, và tui đã Việt hóa từ Owlery thành phòng để cú Ỡ.Ỡ

Không có tên người gửi. Người đại diện? Tại sao lại phải dùng một người đại diện để đe dọa cậu? Xem ra là muốn giấu tên. Không có lựa chọn a, đành phải đi vậy.

2. Chương 2

Ván nữa không?”

“Mình muốn đi ngủ.”

“Nhưng mới mười giờ rưỡi thôi mà.”

Harry mỉm cười với Ron. ” Thật muốn đập cậu một trận =.=”

“Huh?”

Harry thở dài. “Được rồi, ván cuối cùng.”

Ron xếp lại các quân cờ. Harry đã thua năm ván liên tiếp, mặc dù cậu không quá kém trò này nhưng bây giờ cậu không có tâm trạng để tập trung chơi cờ. Sắp đến thời gian hẹn gặp Người đại diện rồi. Harry tự hỏi người đó là ai. Cậu cũng tự hỏi ai đứng đằng sau vụ này. Và Ron và Hermione sẽ nói gì khi họ biết cậu đã làm gì. Hmm, Ron chắc sẽ mắng cậu một tràng và không nói chuyện với cậu ít nhất một tuần. Còn Hermione, hầy, thật không biết cô nàng sẽ làm gì.

Cậu đã có một thời gian khó khăn trong cuộc sống mà không ai biết đến, tạm gọi là “cậu bé sống trong tủ quần áo.” Vâng, về mặt kỹ thuật thì nó đã là một tủ chén bát. Vì trong mười năm đầu của cuộc đời cậu thực sự đã sống trong một chiếc tủ, thế nên nó đã gây ra một số ảnh hưởng cho cậu. Không phải ai sống trong một cái tủ đều là gay. Nhưng nếu bạn hôn hít một cậu bé trong tủ, nó sẽ gọi cho đứa trẻ những suy nghĩ về đồng tính luyến ái, hoặc ít nhất là bi (**) tình dục.

“Chiều tương!”

“Ok, bây giờ mình đi ngủ đây.”

“Ờ.”

Nửa giờ sau, Harry đang đi bộ lên bậc thang tới Phòng để cú.

Cậu cởi chiếc áo choàng tàng hình ra và nhìn thấy một người đứng trong bóng tối.

“Xin chào Harry, tôi không chắc là cậu có biết tôi hay không, tôi tên là Terry Boot và tôi chính là người đại diện”.

(**) bi, viết tắt của bisexual, một xu hướng tình dục, chỉ những người yêu hay lên giường với cả nam và nữ, ngôn ngữ quen thuộc hơn là “nam nữ ăn tất” Ỡ.Ỡ

3. Chương 3

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Tại sao anh lại làm việc này?”

“Đó không phải là việc của cậu, tôi muốn nói về câu chuyện một đêm phóng túng của cậu.”

“Phóng túng?”

Terry Boot thở dài và bỏ cái chất giọng luật sư của mình xuống.

“Cậu đã hôn một thằng con trai trong tủ phòng thay đồ.”

Rồi anh ta nói thêm một cách khinh thường.

“Khách hàng của tôi nói rằng ngài ấy sẽ giữ kín bí mật này nếu cậu làm theo những yêu cầu của ngài ấy trong danh sách này.”

“Khách hàng của anh là ai?”

“Tôi không được phép tiết lộ với cậu.”

Harry cầm lấy danh sách và nhìn nó.

1: Hát một bài tình ca dành cho Snape ở bữa sáng

2: Ăn mặc như một con gia tinh trong một ngày

3: Thông báo với toàn trường rằng cậu sở hữu một bộ My Little Pony(*)

Harry chán ghét. “Khách hàng của anh có một hệ tâm thần thật đặc • biệt ! Nói với khách hàng của anh, rằng tôi sẽ không bao giờ làm những điều này.”

Terry Boot trông khá là tự mãn. “Hmmm, thế nhưng chúng tôi có bằng chứng.”

Harry có chút mất bình tĩnh, “Bằng chứng gì?”

“Tôi không được phép nói, tuy nhiên, nếu cậu làm theo những yêu cầu trong danh sách, cậu sẽ nhận được nó.”

“Anh đang ra điều kiện với tôi à?”

“Cậu sẵn sàng mạo hiểm danh tiếng Kẻ Được Chọn của cậu về điều đó?”

Harry nắm chặt nắm tay. Cậu thực sự không thể mạo hiểm.

“Được, tôi sẽ làm.”

Boot đưa cho anh một tờ giấy.

“Vậy cậu vui lòng ký vào đây.”

Harry kí tên.

Boot lấy nó trở lại. “Cậu hãy bắt đầu làm yêu cầu 1 vào ngày mai. Chào.”

Và anh ta đi.

(*) My Little Pony (mấy con này cute nhỉ:”v)

.

4. Chương 4

Harry nuốt nước bọt khi cậu bước vào Đại sảnh đường. Cậu đã chọn một bài hát không quá sến nhưng đây vẫn là sự sĩ nhục tuyệt đối với một Gryffindor. Đầu xuôi đuôi lọt, Harry tự củng cố thêm hy vọng cho mình khi nhìn Snape với quả đầu đầy nhờn đang nhăm nháp cốc cà phê của ổng. Harry nghĩ, mọi thứ sẽ tốt thôi!

Cậu đứng dậy và hát:

“You’ll remember me

when the west wind moves

upon the fields of barley...”

Mọi người yên lặng nhìn chăm chăm vào Harry. Cậu tiếp tục:

“You’ll forget the sun

in his jealous sky

as we walk in fields of gold..”

Harry đi chậm chậm về phía Snape:

“Will you stay with me

will you be my love

among the fields of barley?...”

Snape phun hết cà phê trong miệng ra ngoài. Harry mỉm cười và chuyển sang bài khác:

“Please allow me to introduce him

He’s a man of wealth and taste

He’s been around for a long, long year

stole many a man’s soul and faith..”

Snape gờ tay lên. Harry bỏ qua vài câu không hợp hoàn cảnh trong ca khúc và tiếp tục hát:

“Just call him Severus

’cause he’s in need of some restraint

so if you meet him

have some courtesy

Have some sympathy, and some taste

Use all your well-learned politesse

Or He’ll lay your soul to waste, um yeah!...”

Lúc này, toàn bộ học sinh đứng dậy và cổ vũ cho Harry.

Snape hét lên: “GRYFFINDOR TRỪ 500 ĐIỂM!!!!!!!!!!”

Điều đó đã làm mọi người ồ lên thất vọng. Nhưng Harry vẫn rất vui vẻ. Cả buổi chiều cậu đều nhận được những lời có cánh về việc cậu đã đánh đập tinh thần Snape ra sao. May là không ai thực sự nhớ về phần đầu của bài hát. Kể cả khi Malfoy mỉm cười và nói, “Cậu sẽ ngủ với bao nhiêu giáo viên để bù lại số điểm đã mất nhỉ?” cũng không làm cậu mất hứng.

Cậu đã kí vào tờ giấy đó. Nhưng sự phấn khích của cậu nhanh chóng phai nhạt khi cậu nhớ lại những yêu cầu khác. Ha, rồi cậu sẽ có cách để hoàn thành xuất sắc mọi yêu cầu.

5. Chương 5

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Harry nhìn vào yêu cầu thứ 2. Nó khá ngốc. Nó cũng cho thấy rằng người viết Black mail không phải là người lớn. Cậu lấy một tờ giấy và buộc nó bằng một cái vai không(?). Cậu vẽ một bức biểu tượng Hogwarts. Đến giờ lên lớp rồi.

Harry đi đến phòng sinh hoạt chung.

Ron nhìn anh. “Cưng mặc cái quái gì thế Harry?”

“Áo choàng(*) cưng ạ.”

“Cái gì?”

Hermione bước xuống.

“Tối nay không có buổi tiệc hóa trang nào theo như mình được biết và Harry, bồ không thể mặc nó đến lớp được.”

“Nhưng đây là một lời tuyên bố tới tất cả mọi người, Mione, hãy gia nhập cuộc cách mạng với bọn mình!”

“Mình sẽ gặp rất nhiều rắc rối.”

“Càng nhiều người làm như vậy thì hình phạt sẽ ít nghiêm trọng hơn.”

Dean, Seamus và Neville xuất hiện trong những tấm áo choàng tương tự.

Ron nhìn chằm chằm. “Làm sao mà bồ có thể khiến bọn họ làm theo bồ thế Harry?”

“Harry rất giỏi thuyết phục người khác làm theo điều cậu ấy muốn,” Dean cười.

“Cậu ấy nói với một con “gà con” đi kiếm những bộ đồ này và cậu ấy sẽ cho chúng tôi một chai Đế Lửa nếu chúng tôi mặc nó,” Seamus sửa lại.

“Nhìn các cậu không khác gì những con gia tinh,” Hermione nói.

“House Elf Human Connections (**). Đây có thể là một cách kết nối cộng đồng tốt dành cho bồ, Hermione.”

“Hmmm, ok mình gia nhập.”

Tất cả học sinh nhà Gryffindor đều mặc áo choàng rách nát và bị nhiều giáo viên hét vào mặt trong ngày, riêng giáo sư Snape còn vui vẻ chấp cánh cho 1000 điểm bay đi, nhưng mọi người đều được đền bù bằng một chai rượu Đế Lửa. Ngày hôm sau, cụ Dumbledore xuất hiện với một chiếc áo choàng nát không thể nát hơn và trao lại 1000 điểm cho nhà Gryffindor, đồng thời tuyên bố đây sẽ là một truyền thống mới của Hogwarts.

Trong khi đó, Người viết Black mail đang đập đầu vào tường, tự hỏi tại sao không làm cho nhiệm vụ khó khăn hơn.

(*) Từ gốc là “Toga”, một loại áo choàng của người La Mã xưa, nhưng mà nhìn chẳng giống áo của mấy bọn gia tinh xiu nào.____.

.

(**) Dịch ra tiếng Việt thì đại khái nghĩa là Tình bạn lâu bền hữu nghị kết nối các Nhà, nhưng mà để tiếng Anh có vẻ thích hợp hơn.____.

.

6. Chương 6

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Harry đã mua một bộ My Little Thestral (*) cho yêu cầu kế tiếp. Cậu đã bán chúng trong những năm đầu tiên học ở Hogward và quyên góp tiền cho Bệnh viện St. Mungo. Những tin đồn lan truyền về cậu ngày càng nhiều, đại khái như đầu óc Harry Potter có chút kì quặc, nhưng cậu không quan tâm lắm, vì trái tim cậu vẫn đang đặt đúng chỗ. Vì vậy, Harry đã cảm thấy khá tốt về những yêu cầu này cho đến khi cậu nhìn thấy yêu cầu tiếp theo.

Hôn Hermione Granger.

Harry suýt thì gào lên như một thằng điên. Cậu không thể hôn cô gái mà người bạn thân nhất của cậu đang theo đuổi! Bên cạnh đó, Hermione là một cô gái và sau những nụ hôn khủng khiếp của Cho Chang, cậu đã thề sẽ không bao giờ hôn một ai mang giống cái nữa.

Harry chôn mình trên giường. Có lẽ cậu nên thả lỏng việc cậu là gay. Harry không biết mọi người sẽ phản ứng thế nào với việc đó, thế nên cậu đặt tờ yêu cầu xuống và đi dạo.

Cậu đang mãi suy nghĩ về yêu cầu kế tiếp nên không nhìn thấy Malfoy ở trước mặt và cứ thế đâm thẳng vào hắn.

“Chắc chắc.”

“Cái quái gì thế, Potter?”

Harry đứng dậy. “Tao đã không làm những yêu cầu đó một cách đúng đắn.”

Malfoy đỏ mặt và nói mà không suy nghĩ. “Ồ, mày có chút kỳ quặc.”

“Ể, mày vừa nói gì đấy?” Harry hỏi, giọng bình thản nhưng đầy nguy hiểm.

“Chết tiệt!”

“Malfoy, mày đã gọi tao bằng nhiều cái tên trong suốt mấy năm học nhưng không bao giờ gọi tao là Kì quặc. Tao nghĩ tao đã tìm được Người viết Black mail của tao.”

Malfoy cười toe toét, “Mày biết rồi, thì sao? Mày có thể làm được gì?”

“Tao có thể nói ...”

“Không, mày không dám nói đâu, “cậu bé sống trong tủ quần áo” ạ.”

Harry nhìn chằm chằm vào Draco. “Mày muốn gì, Malfoy?”

“Tao muốn mày bị làm nhục nhưng tình hình này lại quá tốt cho mày và quá lãng phí thời gian của tao. Tao đã thay đổi ý định. Tao muốn mày làm nô lệ của tao.”

(*) My Little Thestral (thằng Har đều phải dạng vừa =]]]] con Pony cute thế nó không mua lại mua con Thestral vừa đen vừa xấu =]]]]])

Đem tui vẫn luôn cho rằng giữa Draco và Harry có chút gì đó giống SM, và lần này thì tui đào đúng hố rồi các cậu ạ, cmn chứ NÔ LỆ!!!!!!

7. Chương 7

“Malfoy này, mày đang phê cần hả? Tao sẽ không trở thành nô lệ của mày.”

“À, nếu mày thật sự muốn cả trường biết...”

“Được rồi, nô lệ gì?”

Malfoy đảo mắt. “Đừng đùa, Potter, không ai mà không có não cả.”

Harry định đáp trả nhưng lại thở dài.

“Trong bao lâu?”

“Sáu tháng.”

“Gì?”

“Nếu mày không thích 6 tháng, vậy đến khi tao tốt nghiệp cũng được.”

Harry nhanh chóng nói, “Không, sáu tháng là tốt rồi.”

“À, bây giờ tao cần mày làm khô quần áo, và viết bài luận môn Bùa chú của tao.”

Harry rên rỉ. Nhưng, đây là cách duy nhất để cậu giữ vững tình bạn của mình.

“Và mày sẽ phải gọi tao là Master Malfoy.”

Harry lại rên rỉ. Cậu có cảm giác chỉ cần Malfoy yêu cầu, cho dù là múa cột ở quán Ba Cây Chổi cậu cũng làm được.

Tháng mười, và những chiếc lá rụng rơi đầy trên mặt đất. Harry thở dài nhìn ra ngoài cửa sổ. Cậu luôn cho rằng nàng Lọ Lem có thể lựa chọn hoàng tử của mình. Cậu khịt mũi khi nhìn lại quần áo của mình, không có nàng Lọ Lem nào vất vả hơn cậu ngay lúc này, vì Lọ Lem không phải giặt quần áo của Crabbe và Goyle. Malfoy không nói với hai đứa nó người đã giặt quần áo cho bọn họ là ai, thay vào đó, hắn lại tuyên bố có một cô gái đã phải lòng hắn và sẽ làm bất cứ điều gì để có được cái gật đầu đồng ý của hắn.

Chuyện này khiến Pansy tức điên lên, ai mà chả biết cô nàng cũng thích Malfoy và cũng bị Malfoy hành hạ không khác gì với cái cách hắn đang làm khổ Harry. Nhưng trong trường hợp của Pansy thì, cô nàng xứng

đáng với sự hành hạ đó. Harry đã ở gần Malfoy đủ lâu để biết hắn ghét Pansy Parkinson cỡ nào.

Malfoy giải thích sự hiện diện của Harry bằng cách nói rằng Harry cần hắn dạy thêm cậu trong lớp Độc Dược và giáo sư Snape đã khẳng định người duy nhất có thể dạy cậu không ai khác chính là Malfoy. Snape dường như đã tặng cho Malfoy một phần thưởng lớn cho việc dạy thêm này. Crabbe và Goyle chấp nhận những gì Leader của bọn chúng nói với chúng, điều này không làm Harry ngạc nhiên, đơn giản vì có những loại bộ cánh cứng còn có chỉ số IQ cao hơn nhiều so với cả hai đứa.

Harry đột nhiên nghe thấy tiếng khóc và quay lại phòng giặt đồ. Cậu muốn xem xem là ai đang khóc ở đây. Kết quả thật ngoài mong đợi, là Malfoy.

8. Chương 8

Draco Malfoy khụy xuống mặt đất, cố gắng không gây ra tiếng ồn nhưng anh thất bại.

Da mặt Harry đã hoàn toàn không đo được độ dày sau những việc phải làm. Nếu cậu vào đó, Malfoy sẽ tức tối, nhưng hắn trông thật buồn.

Vì vậy, Harry lặng lẽ bước vào phòng.

Malfoy nghe thấy tiếng Harry đi vào nhưng vẫn không cảm nhận được một mối đe dọa hay xúc phạm nào.

“Biến đi.”

“Mal... Draco?” Harry không biết tại sao cậu gọi tên Malfoy chứ không phải họ, nhưng có lẽ lúc này gọi như vậy tốt hơn.

“Cậu quan tâm làm gì?”

Harry ngồi cạnh Draco. Cậu không biết tại sao cậu lại quan tâm đến Draco. Cậu đưa cho Draco một chiếc khăn tay. Draco cầm lấy nó và lau khô mắt mình.

“Mẹ tôi đã chết.”

Harry kinh ngạc nhìn Draco, “Vì sao?”

“Bà đã bị ốm kể từ khi cha tôi bị bắt vào Azkaban, bà ấy không chịu ăn uống gì cả, các bác sĩ nói bà đã chết vì thiếu dinh dưỡng trầm trọng”.

“Tôi hiểu cảm xúc của cậu lúc này, và nếu cậu....”

“Tôi không sao. Nhìn kìa Harry, quên chuyện này đi, thật ngu ngốc.”

Harry gật đầu. “Tôi sẽ không nói chuyện này với người khác.”

Cả hai đều ngồi im lặng.

“Tôi phải trở về Phòng sinh hoạt chung, bạn bè của tôi sẽ lo lắng nếu tôi trở lại muộn. Draco, nếu cậu cần người nói chuyện, tôi sẽ luôn sẵn sàng.” Harry không bao giờ nghĩ cậu sẽ nói như vậy với Draco Malfoy, nhưng giờ thì cậu thật sự muốn nói.

Draco nhìn lên. “Cảm ơn.”

Harry biết Draco cũng muốn nói chuyện với cậu.

9. Chương 9

Tuyết rơi và những chiếc khăn thêu huy hiệu các nhà treo trên cửa sổ vỡ như những tảng băng khi Harry vô tình liếc thấy. Bông tuyết thuần khiết làm cậu nhớ về Draco. Thật là một ý nghĩ kỳ quặc, tại sao cái gì đó thuần khiết lại nhắc cậu về Draco nhỉ, chỉ một vài tháng trước, Draco Malfoy sẽ không bao giờ có liên quan đến cái gì tinh khiết.

Hai người luôn đi cùng nhau trước con mắt của học sinh 4 Nhà, và bắt đầu trở thành bạn. Vẫn còn một số giáo viên bị sốc khi nhìn thấy hai người nói chuyện lịch sự với nhau. Ron cũng không ngoại lệ. Harry thích sự trẻ con của Ron, cậu ấy là bạn thân nhất của Harry nhưng đôi khi Harry muốn Ron trưởng thành hơn. Hermione đã chấp nhận rằng Draco không phải lúc nào cũng ác độc, dù Harry không nói với cô về cái chết của Narcissa, nhưng cậu cảm thấy cô có thể thông cảm. Harry tự hỏi liệu cô có chấp nhận việc cậu là “đứa bé sống trong tủ quần áo” hay không. Đời cậu thật lắm rắc rối và đau khổ. Cậu sẽ ở lại trong tủ quần áo, cho đến khi kết thúc việc học ở trường.

“Harry, đi ăn tối không?”

Harry gật đầu và đi xuống đại sảnh.

Cậu ngồi bên cạnh Hermione và thấy cô nàng đang đỏ mặt đầy phấn khích.

“Harry, nghe tin gì chưa?”

Cậu lắc đầu.

“Sẽ có một buổi Dạ tiệc Khiêu vũ (*) được tổ chức lần nữa.”

Ron cười toe toét và nói, “Có lẽ chúng ta sẽ có khoảng thời gian tốt đẹp hơn ở lần này. Lần trước chúng ta còn quá trẻ để thưởng thức buổi Dạ tiệc đúng cách.”

Hermione cau mày nhìn Ron. “Bồ đang nói cái gì vậy?”

Ron làm vẻ mặt ngây thơ và Harry cười phá lên khi thấy nó quá tẻ.

“Vì vậy, để tiết kiệm thời gian, Ron, bồ sẽ đi chứ?” Harry liếc nhìn Hermione.

“Hermione, bồ có muốn đi với mình không?”

Hermione cười rạng rỡ. “Xem ra bồ đã học được điều gì đó từ lần trước rồi, Ron, mình rất vinh dự.”

Harry mỉm cười, “Bồ ấy sẽ học rất tốt nếu có ai đó sẵn sàng cho bồ ấy những gợi ý rõ ràng.”

Hermione bật cười.

“Tâm trạng các cậu có vẻ đang sung sướng đặc biệt về sự kiện tối nay, Harry, cậu đang vẽ gì vậy?”

Harry ngược lên nhìn Draco và cười toe toét: “Chúng tôi không có kế hoạch gì cả, chúng tôi là những Gryffindor ngây thơ.”

“Yeah, đúng rồi, vậy ai sẽ may mắn được nhảy cùng Harry vậy?”

“Tôi không đi, tôi không nhảy.”

“Nếu bạn nhảy là tôi thì sao?”

“Thật?”

“Ừ. Tôi không muốn lại bị mắc kẹt với Pansy, cô ta không đủ tư cách. Tôi thật ngu ngốc khi mời cô ta tham gia cùng.”

“Lạy Merlin, Draco Malfoy tự nhận mình ngu ngốc kìa, sắp tận thế rồi =)))”

Ron nói thêm: “Tôi lại thấy khá là ổn. Hai người nhất định phải đi đấy.”

() gốc là Yule Ball – lễ hội khiêu vũ diễn ra sau phần thi thứ nhất của cuộc thi Tam Pháp Thuật (Harry Potter và Chiếc Cốc Lửa)*

10. Chương 10

Harry và Draco ngồi ở bên ngoài Đại sảnh đường, xem những cặp đôi đi những bước tình tế, nhảy cùng nhau, và ngẫu nhiên run lên theo nhịp. Hai người cùng uống ly Punch mà Goyle đã cố gắng làm tăng độ mạnh, nhưng vì Goyle gần như không biết cách làm, nên cậu ta chỉ thêm ít đường. Cả hai đều được mời nhảy hơn chục lần, nhưng đều từ chối một cách khéo léo. Hai người nói về Quidditch, các lớp học, và cũng không ít lần nói về các chủ đề không an toàn.

Ron và Hermione ngồi xuống bàn sau khi hoàn thành một động tác xoay tròn hoàn hảo. Seamus và Lavender cũng ngồi xuống. Draco lấy thêm vài ly Punch và trò chuyện với mọi người.

“Vậy Harry này,” Seamus nói nhỏ. “Tôi biết cậu được mời nhảy rất nhiều lần, nhưng cậu lại ngồi ở đây nói chuyện với một *cậu trai* cả đêm. Có vẻ như cậu nên có một lời giải thích chứ nhỉ.”

Lavender ngả người vào Seamus và tò mò hỏi, “Ồ, Harry, không phải cậu ... hàm, cậu ... cậu với Malfoy là...?”

Ron xen vào và cười. “Tại sao các cậu lại nói vậy? Malfoy là bạn của chúng ta mà, với lại, nếu Harry thích một chàng trai, thì cậu ấy vẫn là Harry Potter thôi.”

“Bên cạnh đó,” Hermione nói, “Không có gì phải kì thị một người đồng tính.”

“Hử? Granger, cô thừa nhận cô là một mụ phù thủy xấu xí?” Pansy Parkinson hét to.

“Thì sao?”

“Harry là đồng tính?” Pansy tiếp tục hỏi sau khi dừng khiêu vũ.

“Tôi ...” Harry đã suy nghĩ về điều này trong nhiều tháng. Có lẽ sẽ tốt hơn để nếu cậu nói ra sự thật. Có lẽ mọi thứ sẽ ổn thôi. Cậu không muốn giấu nó nữa. “Tôi.... Các cậu có ghét không?”

Ron và Hermione nhìn nhau, rồi quay sang mỉm cười với Harry. “Dĩ nhiên là không, Harry. Bỏ là người bạn tốt nhất của bọn mình...”

“Ai có đủ tư cách để đánh giá giới tính của cậu chứ?” Ron tiếp lời Hermione.

Harry cũng mỉm cười. Hai người bạn của cậu không ghét cậu. Thật là nhẹ nhõm.

Harry cảm thấy có ai đó chạm vào vai mình. Là Draco.

“Tôi đã nghe điều cậu nói với họ, và tôi vui vì cậu đã làm thế. Cậu sẽ nhảy cùng tôi suốt đêm nhé?”

“Ý cậu là...”

“Ừ, tôi cũng vậy. Tôi đoán là do tôi quá đẹp trai.”

“Nhưng cả trường sẽ thấy...”

“Có vấn đề gì sao? Những gì họ có tôi cũng có, thậm chí tôi còn có cả những thứ có mơ bọn họ cũng không có được.”

Vì vậy, Harry và Draco nhảy cùng nhau. Và chúng ta có một cái kết hạnh phúc.

The End.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/black-mail>